

# Ang Basahon ni Daniel - Numero Otsenta

*Ang Katapusan ug Sinugdanan sa mga Panan-awon: Ang Katapusang Hayag nga Panan-awon ni Ellen White niadtong 1884 ug ang Kamahinungdanon Niana*

Jeff Pippenger  
2024-02-13

Niadtong 1884, si Ellen White may kataposang hayag nga panan-awon. Kini gihatag sa Portland, Oregon. Ang iyang unang hayag nga panan-awon gihatag niadtong 1844, sa Portland, Maine. Si Jesus sa kanunay naghulagway sa katapusan sa usa ka butang pinaagi sa sinugdanan sa usa ka butang.

“Dili madugay human sa paglabay sa panahon, niadtong 1844, nga ang akong unang panan-awon gihatag kanako. Nagbisita ako kang Mrs. Haines sa Portland, usa ka hinigugmang igsoong babaye diha kang Cristo, kansang kasingkasing nahugpong sa akoo; kaming lima, tanan kababayan-an, nagluhod nga malinawon sa halaran sa pamilya. Samtang kami nagaampo, ang gahum sa Dios mikunsad kanako sa paagi nga wala ko gayud mabati kaniadto.

Morag daw napalibotan ako sa kahayag, ug daw nagasaka ako nga nagasaka sa mas hataas ug mas hataas gikan sa yuta. Milingi ako aron pangitaon ang katawohan sa advento dinhi sa kalibotan, apan dili ko sila makita, sa dihang may usa ka tingog nga miingon kanako, “Tan-awa pag-usab, ug tan-awa sa diyutayng mas hataas.” Tungod niini, giyahat ko ang akong mga mata, ug nakita ko ang usa ka matul-id ug hiktin nga alagianan, nga ginabayaw sa hataas ibabaw sa kalibotan. Niining alagianan, ang katawohan sa advento nagpanaw paingon sa siyudad nga atua sa unahang tumoy sa alagianan. May usa ka mahayag nga suga nga gipahimutang sa ilang luyo sa sinugdanan sa alagianan, nga giingnan ako sa usa ka anghel mao ang “singgit sa tungang gabii.” [TAN-AWA ANG MATEO 25:6.] Kini nga kahayag misidlak sa tibuok nga gitag-on sa alagianan, ug mihatag ug kahayag alang sa ilang mga tiil, aron dili sila mapangdol.

“Kon ilang mga mata gipahiluna nila kang Jesus, nga atua ra sa ilang atubangan, nga nagmando kanila paingon sa siyudad, luwas sila. Apan wala madugay ang uban gikapuyan, ug miingon nga halayo pa kaayo ang siyudad, ug ilang gilauman nga nakaabot na unta sila didto kaniadto pa. Unya dasigon sila ni Jesus pinaagi sa pagpataas sa Iyang mahimayaong tuong bukton, ug gikan sa Iyang bukton migula ang usa ka kahayag nga mikaway ibabaw sa pundok sa mga Adventista, ug misinggit sila, ‘Alleluia!’ Ang uban sa walay pagpanumbalinga misalikway sa kahayag sa ilang luyo, ug miingon nga dili ang Dios ang nagmando kanila sa paggawas ngadto niadto kalayo. Ang kahayag sa ilang luyo napalong, nga nagbilin sa ilang mga tiil sa hingpit nga kangitngit, ug sila nanghipakdol ug nawad-an sa pagtan-aw sa timaan ug kang Jesus, ug nangatagak gikan sa alagianan paubos ngadto sa mangitngit ug dautang kalibotan sa ubos.” Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

Sa unom ka tomo nga biograpiya ni Ellen White, nga gisulat sa iyang apo nga si Arthur L. White, iyang gitala ang usa ka pamahayag nga gihatag ni John Loughborough sa 1893 General Conference Session.

“Si Loughborough, sa paghatag ug pakigpulong sa sesyon sa General Conference siyam ka tuig sa ulahi, miingon: “Nakita ko si Sister White diha sa panan-awon mga kalim-an ka higayon. Ang unang higayon maoy mga kap-atan ka tuig na ang milabay.... Ang iyang katapusang hayag nga panan-awon mao sa 1884, sa dapit nga kampohan sa Portland, Oregon.” Ellen White Biography, bolyum 3, 256.

Magpadayon pa siya sa pagbaton ug mga damgo ug mga panan-awon human sa 1884, apan ang mga panan-awon nga nahitabo sa atubangan sa publiko natapos sa tukmang kap-atan ka tuig human kini nagsugod, ug ang sinugdanan ug katapusan nga mga hayag nga panan-awon parehong nahitabo sa mga siyudad nga ginganlag Portland. Ang nahaunang siyudad atua sa sidlakang baybayon sa Tinipong Bansa sa Amerika, ang ulahing siyudad atua sa kasadpang baybayon. Ang uban tingali buot mangatarongan nga kining kamatuoran wala magpasabot ug labaw pa kay sa tawhanong pagkahitabo lamang, ug ang uban mahimong mangatarongan nga ang katuyoan sa hayag nga mga panan-awon natuman na, busa gitapos kini sa Ginoo human sa kap-atan ka tuig.

Ang tinuod nga hinungdan mao ang nagkadaghang pagkadili-masinugtanon ug pagsukol batok sa gasa sa pagpanagna nga gihatag sa kalihukang Millerite.

“Human sa akong pag-abot sa Oakland ako gipabug-atan sa pagbati sa kahimtang sa mga butang sa Battle Creek, ug ako mahuyang, walay gahum sa pagtabang kaninyo. Nahibalo ako nga ang lewadura sa pagkadili-matuohon nagalihok. Kadtong nagsalikway sa dayag nga mga sugo sa pulong sa Dios nagsalikway usab sa mga pagpamatuod nga nag-awhag kanila sa pagpatalinghug nianang pulonga. Samtang nagbisita ako sa Healdsburg niadtong milabayng tingtugnaw, daghan ang akong pag-ampo ug nabug-atan ako sa kabalaka ug kaguol. Apan sa usa ka higayon samtang nag-ampo ako, gilid-an sa Ginoo ang kangitngit, ug usa ka dakung kahayag mipuno sa lawak. Usa ka manulonda sa Dios atua sa akong kiliran, ug daw anaa ako sa Battle Creek. Atua ako sa inyong mga tambag; nadungog ko ang mga pulong nga gipamulong, nakita ug nadungog ko ang mga butang nga, kon itugot sa Dios, nanghinaut ako nga mapapas sa walay katapusan gikan sa akong handumanan. Nasamdan pag-ayo ang akong kalag mao nga wala ako masayod unsay akong buhaton o unsay akong isulti. Adunay pipila ka mga butang nga dili ko ikahisgot. Gisugo ako nga dili ipahibalo kang bisan kinsa mahitungod niini, kay daghan pa ang igapadayag.”

“Gisugo ako sa pagtipon sa kahayag nga gihatag kanako ug sa pagtugot nga ang iyang mga silaw modan-ag ngadto sa katawhan sa Dios. Gibuhat ko kini pinaagi sa mga artikulo sa mga mantalaan. Mibangon ako sa alas tres sa halos matag buntag sulod sa mga bulan ug gitigom ko ang nagkalainlaing mga butang nga nasulat human gihatag kanako sa Battle Creek ang kataposang duha ka mga testimonya. Gisulat ko kining mga butanga ug gidali ko ang pagpadala niini kaninyo; apan napasagdan ko ang pag-atiman sa akong kaugalingon sa husto nga paagi, ug ang sangpotanan mao nga napukan ako ilalom sa gibug-aton; ang tanan kong mga sinulat wala mahuman aron makaabot kaninyo sa General Conference.

“Pag-usab, samtang diha sa pag-ampo, ang Ginoo nagpahayag sa Iyang kaugalingon. Nahiadto na usab ako sa Battle Creek. Didto ako sa daghang mga balay ug nadungog ko ang inyong mga pulong sa palibot sa inyong mga lamesa. Ang mga detalye wala ako hatagi karon ug kagawasan sa pagsugilon. Naglaum ako nga dili gayod ako tawgon sa paghisgot niini. Aduna usab ako’y pipila ka labing makapadani nga mga damgo.

“Unsang tingoga ang inyong pagailhon nga mao ang tingog sa Dios? Unsang gahum ang gitagana sa Ginoo aron matul-id ang inyong mga kasaypanan ug ipakita kaninyo ang inyong dalan sumala sa iyang tinuod nga kahintang? Unsang gahum ang molihok sulod sa iglesia? Kon magdumili kamo sa pagtuo hangtud nga mawagtang ang matag landong sa kawalay-kasigurohan ug ang matag posibilidad sa pagduhaduha, dili gayud kamo motoo. Ang pagduhaduha nga nagkinahanglan ug hingpit nga kahibalo dili gayud motugyan sa pagtuo. Ang pagtuo nagapahulay ibabaw sa ebidensiya, dili sa demonstrasyon. Ang Ginoo nagakinahanglan kanato nga tumanon nato ang tingog sa katungdanan, sa diha nga adunay ubang mga tingog sa atong palibot nga nagdasig kanato sa pagsunod sa sukwahi nga dalan. Nagkinahanglan kini gikan kanato ug mainiton nga pagtagad aron mailhan ang tingog nga nagsulti gikan sa Dios. Kinahanglan natong batokan ug buntogon ang kalagmitan, ug tumanon ang tingog sa konsensya nga walay pakiglalis o pagkompromiso, tingali unya mohunong ang iyang mga pagdasig ug ang kabubut-on ug ang awdag maoy mopugong. Ang pulong sa Ginoo nagaabot kanatong tanan nga wala mosukol sa Iyang Espiritu pinaagi sa pagtinguha nga dili mamati ug motuman. Kini nga tingog madungog diha sa mga pasidaan, sa mga tambag, ug sa mga pagbadlong. Kini mao ang mensahe sa Ginoo nga kahayag ngadto sa Iyang katawhan. Kon maghulat kita ug mas kusog nga mga tawag o mas maayong mga kahigayonan, ang kahayag mahimong kuhaon, ug kita biyaan sa kangitngit.” Testimonies, tomo 5, 68.

Giila ni Sister White nga kon magpadayon ang pagrebelde batok sa iyang ministryo ingon nga propetisa, ang “kahayag mahimong kuhaon, ug” ang Adventismo sa Laodicea “ibilin sa kangitngit.” Niadtong 1915, ang kahayag gikuha. Ang Dios kaniadto ug karon hingpit nga may gahum sa pagpatindog ug usa ka propeta o propetisa sa bisan kanus-a nga Iyang pilion nga buhaton kini. Gipatindog Niya si Eliseo aron mosunod kang Elias, apan walay buhing propeta nga gipatindog human sa 1915, kay ang Ginoo “mikuha sa kahayag.”

Mahitungod sa mga damgo ug mga panan-awon ni Sister White, may tulo ka mga yugto. Ang unang yugto, nga kap-atan ka tuig, diin ang mga panan-awon mahitabo sa atubangan sa publiko, alang sa mga katuyoan nga may kalabutan sa pagpahimutang sa gasa sulod sa mga hunahuna niadtong mga mitambong sa dihang ang mga panan-awon nahitabo. Unya gikan sa 1884 hangtod sa iyang kamatayon niadtong 1915, ang mga panan-awon ug mga damgo gihatag gihapon alang sa pagpatubo sa katawhan sa Dios, apan kini gihatag sa tago. Ang ikatulong yugto nagsugod niadtong 1915, ug naghatag sa ebidensiya nga ang Laodicean nga Adventismo anaa sa kangitngit sa apostasiya.

Ang karaang Israel naghulagway sa modernong Israel, ug sa panahon sa hingpit nga paghimagsik nga gilarawan ni Eli ug sa iyang duha ka anak nga lalake, si Hophni ug si Phineas, walay “hayag nga panan-awon.” Ang hinungdan mao ang ilang dako ug mahugaw nga pagkamasinupakon ug paghimagsik. Ang Dios dili mausab.

“Usa pa ka pasidaan ang igahatag ngadto sa panimalay ni Eli. Ang Dios dili na makapakigsulti sa labawng pari ug sa iyang mga anak; ang ilang mga sala, sama sa mabagang panganod, nakapugong sa presensya sa Iyang Balaang Espiritu. Apan taliwala sa kadaotan ang bata nga si Samuel nagpabiling matinud-anon ngadto sa Langit, ug ang mensahe sa paghukom batok sa panimalay ni Eli mao ang sugo kang Samuel ingon nga manalagna sa Labing Halangdon.

“Ang pulong ni Jehova bililhon niadtong mga adlaw; walay dayag nga panan-awon. Ug nahitabo niadtong panahona, sa dihang si Eli naghigda sa iyang dapit, ug ang iyang mga mata nagsugod na sa pagkapulaw, nga dili na siya makakita; ug sa wala pa mapalong ang lampara sa Dios diha sa templo ni Jehova, diin atua ang arka sa Dios, ug si Samuel naghigda aron matulog; nga si Jehova nagtawag kang Samuel.’ Sa pagdahom nga ang tingog iya ni Eli, ang bata midali ngadto sa higdaanan sa sacerdote, nga nag-ingon, ‘Ania ako; kay gitawag mo ako.’ Ang tubag mao, ‘Wala ako motawag, anak ko; higda pag-usab.’ Tulo ka higayon nga gitawag si Samuel, ug sa makatulo mitubag siya sa samang paagi. Ug unya si Eli nakombinsir nga ang misteryosong pagtawag mao ang tingog sa Dios. Si Jehova milabay sa Iyang piniling alagad, ang tawo nga ubanon na ang buhok, aron makigsulti sa usa ka bata. Kini sa iyang kaugalingon usa ka mapait apan matarung nga pagbadlong kang Eli ug sa iyang balay.” Patriarchs and Prophets, 581.

Sa pagtalikod sa pagtuo sa panimalay ni Eli walay dayag nga panan-awon, kay ang Pulong sa Ginoo “bililhon” niadtong mga adlaw. Ang Hebreohanong pulong nga gihubad nga “bililhon” nagkahulogan ug “talagsaon.” Gikan sa 1844 hangtod sa 1884, may “dayag nga mga panan-awon,” nga gihatag ngadto sa Laodiceanong Adventismo. Kini unang natukod sa kasaysayan sa Philadelphianong kalihukang Millerite, ug sa 1856 nagsugod kini sa pag-ila nga ang Philadelphianong kalihukan miagi na ngadto sa Laodiceanong kalihukan, apan ang dayag nga mga panan-awon nagpadayon, kay ang Dios mapailubon ug maloloy-on.

Unya niadtong 1863, nagsugod ang pagsukol batok sa mga patukoranan nga kamatuoran, apan ang “bukas nga mga panan-awon” nagpadayon hangtod sa 1884. Unya may nahitabo nga kausaban. Sa Ezequiel kapitulo otso, ang upat ka mga dulumtanan gihulagway nga nagkagrabe sa ilang kinaiya. Ang 1884 nagrepresentar sa hapit na nga pagtapos sa unang kaliwatan ug sa pagsugod sa ikaduhang kaliwatan. Ang kasaysayan sa Advento nagdokumento nga niadtong 1881, ug unya pag-usab niadtong 1882, may duha ka mahinungdanong pagtubo sa pagsukol nga nahitabo.

Niadtong 1881, ang Presidente sa General Conference (George Butler), misulat ug nagpatik sa sunod-sunod nga mga artikulo sa Review and Herald, diin iyang gilalis nga ang pipila ka mga bahin sa Biblia labaw pang dinasig kaysa sa ubang mga bahin, ug sa pagtapos sa iyang mga artikulo iyang tinuod nga giila ang pipila ka mga bahin sa Biblia nga dili dinasig. Human niana, niadtong 1882, si Uriah Smith, usa ka pangulo sa buluhaton sa pagmantala, ug niadtong panahona ang pangulo usab sa buluhaton sa edukasyon, misugod sa pagtudlo nga sa dihang gipakitaan si Sister White sa mga tagna mahitungod sa umaabot o sa sagradong kasaysayan sa nangagi, ang iyang mga pulong dinasig, apan iyang gilalis nga, sa dihang iyang gipaila ang personal nga mga kapakyasan sa mga sakop sa iglesia, kadto yano lamang niyang tawhanong opinyon.

Niadtong 1881, usa ka dayag nga pag-atake batok sa awtoridad sa King James Bible ang gipahigayon ni Satanas pinaagi sa presidente sa iglesia; ug unya sa misunod nga tuig, ang pangulo sa buluhaton sa edukasyon ug pagmantala mipahigayon ug susamang pag-atake batok sa awtoridad sa Espiritu sa Propesiya. Gikan sa 1884, ang pagpamatuod mao nga niadtong mga adlaw walay dayag nga panan-awon. Gikan sa 1863 hangtod sa 1881, ang pagrebelde miusbaw aron iapil ang Biblia ug ang Espiritu sa Propesiya, ug dili na lamang nagrepresentar sa pagsalikway sa mga patukoranan.

Ang upat ka dulumtanan nga mga buhat nga girepresentahan diha sa ikawalong kapitulo sa Ezekiel gituman sa mga anciano, nga nagrepresentar sa pagpangulo sa Jerusalem, nga nagsugod ingon nga usa ka legal nga entidad sa iglesia isip Laodicean Adventism niadtong 1863. Niadtong maong panahona usa ka artikulo ang gipatik sa Review and Herald, nga giila sa pipila ka mga historyador nga sinulat ni James White, bisan pa man nga ang dokumentasyon sa artikulo sa pagkatinuod mas nagpunting kang Uriah Smith ingon nga tinuod nga tagsulat. Bisan pa niana, ang tunglo batok sa pagtukod pag-usab sa Jericho dayag nga natuman pinaagi kang James White, ug si Uriah Smith mao ang tawo nga naghimo sa peke nga tsart sa 1863. Pag-abot sa 1881, ang presidente sa General Conference nagbutang na ug mga artikulo sa Review and Herald nga nangatarongan batok sa bug-os nga awtoridad sa Biblia, ug unya sa misunod nga tuig si Uriah Smith misugod ug pag-atake batok sa awtoridad sa Spirit of Prophecy.

Ang karaang mga tawo nga gituohang mahimong mga magbalantay mao ang nangulo sa usa ka dayag nga pag-atake nga nagsugod pinaagi sa pag-atake batok sa mga pundasyong kamatuoran nga girepresentahan sa damgo ni Miller ug gihulagway diha sa duha ka papan ni Habakkuk. Gikan didto nagsugod sila sa pag-atake sa duha ka mga saksi sa Biblia ug sa Espiritu sa Tagna. Niadtong maong yugto sa panahon (sayo sa 1880's), ang pangulo sa buluhaton sa panglawas, si John H. Kellogg, nagsugod sa pagpaila sa espirituwalismo sa pantheism ngadto sa pagpangulo sa iglesia. Sa 1881, si James White gipahulay na, ug si Sister White atua sa taliwala sa nagkakusog nga rebelyon sa pagpangulo sa pang-edukasyon, panglawas, ug politikal nga estruktura sa iglesia.

Ang mensahe nga miabot niadtong 1856, nga mao ang dugang nga kahayag sa “seven times,” ug usab ang mensahe ngadto sa Laodicea, gisalikway, ug ang Ginoo nagtuyo sa pagsubli nianang maong mensahe sa General Conference sa Minneapolis niadtong 1888, pinaagi sa mensaheng gipresentar nila Elder Jones ug Waggoner. Ang ilang mensahe dili usa ka bag-ong mensahe, ug sa dihang ang mga misukol sa ilang mensahe giatubang ni Sister White, iyang giila nga ang mga masuwayon nagtuo nga ang ilang pagsukol sa mensahe ni Jones ug Waggoner nagrepresentar sa ilang katungdanan sa pagdepensa sa daang mga timaan, nga mao usab ang daang mga patukoranan. Ang ilang pagsukol nagpadayag nga sa 1888, wala na nila masabti kung unsa ang mga patukoranan, nga mao nga ang mga kamatuoran nga patukoranan nagrepresentar sa pagkamatarong ni Cristo. Sulod sa konteksto sa mga timaan ug sa mga lagda ni William Miller, siya miingon:

“Kinahanglan nga kita gayod sa atong kaugalingon mahibalo kon unsa ang naglangkob sa Kristiyanismo, unsa ang kamatuoran, unsa ang pagtuo nga atong nadawat, unsa ang mga lagda sa Biblia—ang mga lagda nga gihatag kanato gikan sa labing hataas nga awtoridad. Daghan ang motuo nga walay katarongan nga maoy basihan sa ilang pagtuo, nga walay igo nga

ebidensiya mahitungod sa kamatuoran sa maong butang. Kon adunay ideya nga ipaila nga nahiuyon sa ilang kaugalingong daang mga paghunahuna, andam kaayo sila sa pagdawat niini. Sila dili mangatarongan gikan sa hinungdan ngadto sa sangpotanan, ang ilang pagtuo walay tinuod nga patukoranan, ug sa panahon sa pagsulay ilang makita nga sila nagtukod diha sa balas.”

“Ang nagapahulay nga natagbaw na sa iyang kaugalingong karon nga dili-hingpit nga kahibalo sa Kasulatan, nga nagahunahuna nga igo na kini alang sa iyang kaluwasan, nagapahulay diha sa makamatay nga limbong. Daghan ang wala gayud hingpit nga nasangkapan sa mga argumento sa Kasulatan, aron makahimo sila sa pag-ila sa kasaypanan, ug pagsaway sa tanang tradisyon ug patuotuo nga gipasundayag ingon nga kamatuoran. Gipaila ni Satanas ang iyang kaugalingong mga hunahuna ngadto sa pagsimba sa Dios, aron iyang madaut ang kayano sa ebanghelyo ni Cristo. Daghan kaayo sa mga nagaangkon nga nagatoo sa kamatuoran alang niini nga panahona, wala mahibalo kon unsa ang nagalangkob sa pagtoo nga sa makausa gitugyan ngadto sa mga balaan—si Cristo diha kaninyo, ang paglaum sa himaya. Nagahunahuna sila nga ilang ginapanalipdan ang karaang mga timaan, apan mabugnaw sila ug walay pagtagad. Wala sila mahibalo kon unsa ang kahulogan sa paghabol ngadto sa ilang kasinatian ug sa pagbaton sa tinuod nga gahum sa gugma ug pagtoo. Dili sila matinud-anong mga estudyante sa Biblia, kondili tapolan ug walay pagmatngon. Sa diha nga motungha ang kalainan sa panghunahuna mahitungod sa mga pahayag sa Kasulatan, kining mga wala magtuon uban sa tumong ug dili lig-on mahitungod sa ilang ginatoohan, mapahilayo gikan sa kamatuoran. Kinahanglan natong ipasantop sa tanan ang panginahanglan sa matinud-anong pagsusi sa balaan nga kamatuoran, aron mahibalo sila nga sila gayud nahibalo kon unsa ang kamatuoran. Ang uban nagaangkon ug dako nga kahibalo, ug mobati nga natagbaw sa ilang kahimtang, sa diha nga wala na silay dugang nga kasibot alang sa buluhaton, wala nay mas mainiton nga gugma alang sa Dios, ug alang sa mga kalag nga alang kanila si Cristo namatay, kay sa daw wala pa sila sukad makaila sa Dios. Wala nila basaha ang Biblia [aron] maangkon sa ilang kaugalingong mga kalag ang unod ug katambok niini. Wala nila mabati nga kini mao ang tingog sa Dios nga nagasulti kanila. Apan, kon buot kita makasabut sa dalan sa kaluwasan, kon buot kita makakita sa mga silaw sa Adlaw sa pagkamatarong, kinahanglan natong tun-an ang mga Kasulatan uban sa tumong, kay ang mga saad ug mga tagna sa Biblia nagapasidlak ug matin-aw nga mga silaw sa himaya ibabaw sa balaang laraw sa pagtubos, nga kining dagkung mga kamatuoran wala sa dayag nga pagsabot.” *The 1888 Materials*, 403.

Kining pahayag gikuha gikan sa iyang pagpamatuod sa panahon sa 1888, ug iyang giila nga ang mga masinupakon nagatukod ug patukoranan ibabaw sa balas, bisan pa wala nila kini masayri. Siya nagaingon, “Usa ka dako nga gidaghanon nga nagaangkon nga motoo sa karon nga kamatuoran, wala mahibalo kon unsay nagalangkob sa pagtoo nga kaniadto gitugyan ngadto sa mga balaan—si Cristo diha kaninyo, ang paglaum sa himaya. Nagahunahuna sila nga ilang ginadepensahan ang daang mga timaan, apan sila malumag ug walay pagtagad.” Iyang giila sila nga anaa gihapon sa kahimtang sa Laodicea, kay sila “malumag.” Ug iyang giila “ang pagtoo nga kaniadto gitugyan ngadto sa mga balaan—si Cristo diha kaninyo, ang paglaum sa himaya.” Si Cristo mao ang Bato sa mga Kapanahonan, ug ingon nga Bato sa mga Kapanahonan, Siya nagarepresentar sa mga hiyas sa damgo ni Miller.

“Ang pasidaan miabot na: Walay bisan unsa nga tugotan nga mosulod nga makasamok sa patukoranan sa pagtuo diin kita nagtukod sukad pa sa pag-abot sa mensahe niadtong 1842, 1843, ug 1844. Ania ako niining mensaheha, ug sukad niadto nagbarug ako sa atubangan sa kalibutan, matinumanon sa kahayag nga gihatag kanato sa Dios. Wala kami magtinguha sa pagtangtang sa among mga tiil gikan sa patukoranan diin kini gibutang samtang adlaw-adlaw kami nangita sa Ginoo uban sa mainiton nga pag-ampo, nangita ug kahayag. Naghunahuna ba kamo nga mahimo ko isalikway ang kahayag nga gihatag sa Dios kanako? Kini kinahanglan mahisama sa Bato sa Kapanahonan. Kini naggiya kanako sukad pa sa panahon nga kini gihatag.” Review and Herald, Abril 14, 1903.

Gipaila niya ang usa ka mahinungdanong kamatuoran mahitungod sa mga rebelde, nga mao ang karaang mga tawo ni Ezekiel, sa dihang iyang giingon, “Sila dili mangatarongan gikan sa hinungdan ngadto sa sangpotanan.” Ang daotan dili makahimo o dili buot mangatarongan gikan sa hinungdan ngadto sa sangpotanan. Ang sangpotanan sa sesyon sa 1888 General Conference hilabihan ka rebelyoso nga si Sister White nakahukom sa pagbiya, apan ang iyang manolunda nga giya misugo kaniya nga kinahanglan siyang magpabilin ug itala ang susamang kasaysayan sa rebelyon ni Korah, Dathan ug Abiram. Ang rebelyon sa karaang mga tawo mao ang sangpotanan, ug ang hinungdan mao ang pagsalikway sa mensahe sa Laodicea nga miabot uban sa dugang nga kahayag sa “seven times” niadtong 1856, ug dayon misamot ngadto sa rebelyon batok sa mga patukoranan niadtong 1863, nga sa ulahi mitultol sa pag-atake una batok sa Biblia ug dayon batok sa Espiritu sa Propesiya, uban sa pagpaila sa espiritwalismo ni Kellogg.

Siyempre, ang mga historyador sa karaang mga tawo sa tibuok kasaysayan nagtabon sa mga kamatuoran nga may kalabutan sa pagsukol pinaagi sa mga basura, mga tradisyon, mga kostumbre, ug mga pinggan sa mga sugilanong hinimo-himo, kay kadtong mga miapil nianang matang sa pagsukol sa kanunay naningkamot sa pagtago sa mga ebidensiya.

Alaut kanila nga naninguha pag-ayo sa pagtago sa ilang tambag gikan sa Ginoo, ug ang ilang mga buhat anaa sa kangitngit, ug sila nagaingon, Kinsa may makakita kanamo? ug kinsa may makaila kanamo? Isaias 25:19.

Ang mga tawo nga gipamulongan ni Isaias diha sa maong bersikulo mao sila nga iyang giila ingon nga “ang mga mapasipalahong tawo nga nagahari niining katawhan didto sa Jerusalem,” ug mao usab ang mao rang karaang mga tawo nga pagakahimoon unta nga mga magbalantay sa katawhan diha sa ikawalong kapitulo sa Ezekiel. Sa pagpanghimatuod ni Ezekiel, sa ikaduhang dulumtanan, nga nagtimaan sa ikaduhang kaliwatan sa Adventismo, sila mitubag sa mga pangutana nga gipangutana sa mapasipalahong mga tawo ni Isaias, “kay sila nagaingon, Ang Ginoo wala makakita kanato; gibiyaan sa Ginoo ang yuta” (Ezekiel 8:12).

Adunay “Alaut” nga gipamulong batok niadtong mga rebisyonistang pangkasaysayan nga naninguha sa pagtabon sa kamatuoran sa pagrebelde nga mitultol ngadto ug nahitabo sa 1888.

Padayonon nato kining pagtuon sa sunod nga artikulo.

“Kinahanglan ako mosulti kaninyo maylabot sa mga tigom sa Minneapolis. Sa usa ka higayon nakahukom ako sa pagbiya sa tigom tungod kay nakita ug nabati ko ang kusgan nga espiritu sa

pagsupak nga nagharing didto. Dili gayud ako bisan sa usa ka gutlo makaila sa espiritu nga naglihok uban sa nagmando nga gahum ibabaw kang Igsoon nga Morrison ug kang Igsoon nga Nicola. Dili ko gayud bisan sa usa ka gutlo ikapangutana kon unsang matang sa espiritu ang anaa kaninyo. Sa pagkatinuod, kadto dili mao ang Espiritu sa Dios, ug aron dili kamo magpadayon niining paglimbong, ako karon misulat kaninyo.

“Sa gabhiona sa human nako pagdesisyon nga dili na magpabilin pa sa Minneapolis, diha sa usa ka damgo o panan-awon sa kagabhion—dili ko masulti sa kasigurohan kon hain niini—usa ka tawo nga taas ug may mapugosong panagway maoy midala kanako ug usa ka mensahe ug nagpahayag kanako nga kabubut-on sa Dios nga ako magpabilin sa akong katungdanan, ug nga ang Dios gayud mao ang akong magtatabang ug magapalig-on kanako aron isulti ang mga pulong nga Iyang igahatag kanako. Miingon siya, ‘Alang niining buhata ang Ginoo mao ang nagpatindog kanimo. Ang Iyang walay kataposang mga bukton anaa sa ilalom nimo. Gikan niining tigom pagahimoon ang mga pagbuot alang sa kinabuhi o alang sa kamatayan; dili nga adunay bisan kinsa nga kinahanglan mapukan, kondili ang espirituhanong garbo ug pagsalig sa kaugalingon maoy mosira sa pultahan aron si Jesus ug ang gahum sa Iyang Balaang Espiritu dili mapasulod. Hatagan pa sila ug laing higayon aron mawag tangkoban sa limbong, ug maghinulsol, isugid ang ilang mga sala, ug moduol kang Cristo ug makabig aron Iyang ayohon sila.’”

“Miingon siya, ‘Sunda ako.’ Gisundan ko ang akong magtutultol ug gidala niya ako ngadto sa nagkalainlaing mga balay diin ang mga igsoon nagpuyo, ug miingon siya, ‘Pamatia ang mga pulong nga gisulti dinhi, kay kini nahisulat sa basahon sa mga talaan, ug kining mga pulonga adunay gahum sa paghukom batok sa tanan nga adunay bahin niining buhata nga dili sumala sa espiritu sa kaalam nga gikan sa itaas, kondili sumala sa espiritu nga wala manaug gikan sa itaas, kondili gikan sa ubos.’”

“Namati ako sa mga pulong nga gipamulong nga kinahanglan unta makapaulaw sa matag usa kanila nga nagpamulong niini. Ang mga pulong nga mapintas ug mapamubo nga pagpasipala ginalabay gikan sa usa ngadto sa usa, nga nagbiaybiay sa ilang mga igsoon nga sila A. T. Jones, E. J. Waggoner, ug Willie C. White, ug kanako. Ang akong kahimtang ug ang akong buluhaton gawasnong gihimong hilisgutan sa mga tawo nga kinahanglan unta nagapadayon sa buhat sa pagpaubos sa ilang mga kalag sa atubangan sa Dios ug sa paghan-ay sa ilang kaugalingong mga kasingkasing. Daw may usa ka pagdani sa pagpalandong sa hinanduraw nga mga sayop ug sa hinanduraw nga mga pahayag sa ilang mga igsoon ug sa ilang buluhaton, nga walay patukoranan sa kamatuoran, ug sa pagduhaduha ug sa pagsulti ug pagsulat sa mapait nga mga butang ingon nga resulta sa eskeptisismo ug pagpangutana ug pagkadili-matuohon.”

“Miingon ang akong magtutudlo, ‘Kini nahisulat sa mga basahon ingon nga batok kang Jesu-Cristo. Kining espirituha dili arang magkauyon sa Espiritu ni Cristo, sa kamatuoran. Sila nahubog sa espiritu sa pagsukol ug wala na mahibalo, sama sa palahubog, unsang espiritu ang nagdumala sa ilang mga pulong o sa ilang mga buhat. Kining sala sa talagsaong paagi usa ka kalapasan batok sa Dios. Kining espirituha wala nay dagway nga mahimong iparis sa Espiritu sa kamatuoran ug pagkamatarong, sama sa espiritu nga nagpalihok sa mga Judio sa pagporma ug panagkunsabo aron magduhaduha, magsaway, ug mahimong mga maniniktik batok kang

Cristo, ang Manunubos sa kalibotan.

“Giingnan ako sa akong magtutudlo nga may usa ka saksi sa panag-istorya nga walay Cristo, sa estorya sa panon, nga nagpadayag sa espiritu nga maoy nagpalihok sa maong mga pulong. Sa dihang misulod sila sa ilang mga lawak, ang mga daotang manulonda miuban kanila, tungod kay ilang gisirhan ang pultahan alang sa Espiritu ni Cristo ug wala mamati sa Iyang tingog. Wala ang pagpaubos sa kalag sa atubangan sa Dios. Ang tingog sa pag-ampo panagsa ra madungog, apan ang pagpanghimakak ug pinalapad nga mga pahayag ug mga pagtuo-tuohan ug mga pangagpas ug kasina ug pagdumot ug daotang pagpanaghap ug bakak nga mga sumbong maoy nagdagan. Kon ang ilang mga mata naablihan pa, ilang makita kadtong makapahadlok unta kanila, ang pagmaya sa mga daotang manulonda. Ug ilang makita usab ang usa ka Magbalantay nga nakadungog sa matag pulong ug nagtala niining mga pulonga sa mga basahon sa langit.”

“Gipahibalo ako unya nga niining panahona kawang lamang ang paghimo ug bisan unsang hukom mahitungod sa mga baruganan sa mga punto sa doktrina, mahitungod sa kon unsa ang kamatuoran, o ang pagpaabut sa bisan unsang espiritu sa matarong nga pagsusi, tungod kay may naporma nga usa ka panaghiusa aron dili gayod motugot ug bisan unsang kausaban sa mga hunahuna sa bisan unsang punto o baruganan nga ilang nadawat, sama usab sa gibuhay sa mga Judio. Daghan ang giingon kanako sa akong Magmamando nga wala akoy kagawasan sa pagsulat. Nakaplagan ko ang akong kaugalingon nga naglingkod sa higdaanan sa usa ka espiritu sa kasubo ug kalisdanan, ug usab sa usa ka espiritu sa malig-on nga pagpaningkamot sa pagpabilin sa akong puwesto sa katungdanan hangtod sa katapusan sa tigom ug unya maghulat sa mga giya sa Espiritu sa Dios nga magasulti kanako kon unsaon ko paglihok ug unsang dalana ang akong pagasubayon.” The 1888 Materials, 277, 278.